

**ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียน
ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
Factors Affecting the Quality of Practicum Teacher
Students' Classroom Action Researches at the Faculty of
Physical Education, Srinakharinwirot University**

ไพญดา สังข์ทอง
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่สามารถทำนายคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2559 จำนวน 90 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบทีละขั้น (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีทั้งหมด 4 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลกระทบมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ การให้คำปรึกษาสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_5) แรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_3) ความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_1) และการบริหารเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_4) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งปัจจัยทั้ง 4 สามารถรวมกันทำนายคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ร้อยละ 74.80 และสามารถนำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการได้ดังนี้

ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$Y' = 11.388 + 7.173X_5 + 6.559X_3 + 0.233X_1 + 3.401X_4$$

และในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z'_Y = 0.358Z_5 + 0.282Z_3 + 0.249Z_1 + 0.174Z_4$$

คำสำคัญ: คุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียน / นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

Abstract

The purpose of this research was to study the factors affecting the quality of practicum teacher students' classroom action researches at the Faculty of Physical Education, Srinakharinwirot University. Ninety subjects were stratified randomly sampled from 2016 academic year practicum teacher students' at the Faculty of Physical Education, Srinakharinwirot University. Questionnaires on factors affecting the quality of practicum teacher students' classroom action researches at the Faculty of Physical Education, Srinakharinwirot University were used and analyzed by using Stepwise Multiple Regression Analysis.

It was found that factors in descending influence order affecting the quality of practicum teacher students' classroom action researches were: Counseling of classroom action research (X5), Motivation of classroom action research (X3), knowledge of classroom action research (X2) and Time management of classroom action research (X4) at 0.05 level of significance respectively, and could be used to predict quality with 74.80% accuracy using the following predictive equations:

In terms of raw scores:

$$Y' = 11.388 + 7.173X_5 + 6.559X_3 + 0.233X_1 + 3.401X_4$$

And in terms of standard scores:

$$Z'_Y = 0.358Z_5 + 0.282Z_3 + 0.249Z_1 + 0.174Z_4$$

Keywords: Quality of Classroom Action Research / Practicum Teacher Student

บทนำ

มาตรฐานการผลิตบัณฑิตในวิชาชีพครู ได้ถูกกำกับด้วยองค์การวิชาชีพทางการศึกษา ตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 ที่กำหนดให้ ครุสภาเป็นองค์กรที่มีบทบาทในการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ กำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพ และจรรยาบรรณของวิชาชีพ รวมทั้ง การพัฒนาวิชาชีพทางการศึกษาใน พ.ศ. 2556 ครุสภาได้ประกาศยกเลิกมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพ พ.ศ. 2548 แล้วออกข้อบังคับครุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ

พ.ศ. 2556 สำหรับผู้ที่ต้องการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา และสถาบันการศึกษายึดเป็นมาตรฐานในการผลิตบัณฑิตวิชาชีพครู จะต้องมีความรู้และคุณภาพที่พึงประสงค์ ในการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา (คณะกรรมการคุรุสภา, 2557) ซึ่งมาตรฐานวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพครู ในหมวด 1(ก) มาตรฐานความรู้ ประกอบด้วยความรู้ 11 ข้อ และในข้อ 7 คือ การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้เป็นอาวุธ ที่สำคัญของผู้ประกอบวิชาชีพครู ที่จะนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียน และโดยส่วนมาก ครูผู้สอนจะนิยมทำวิจัยที่เรียกว่า

การวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) หรือวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom Action Research) ซึ่งประโยชน์ประการแรกของการทำวิจัยในชั้นเรียนนั้น เพื่อพัฒนาผู้เรียน และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน และในประการที่สอง ครูสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น หรือพัฒนานวัตกรรมที่เป็นประโยชน์ ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในวิชาที่ตนเองรับผิดชอบ ทั้งนี้จะสังเกตเห็นได้ว่า การทำวิจัยในชั้นเรียน มีส่วนช่วยพัฒนาศักยภาพของครูให้สูงขึ้นจากการลงมือปฏิบัติการด้วยตนเอง จากการสำรวจและทดสอบความคิดใหม่ๆ วิธีการใหม่ๆ หรือวัสดุอุปกรณ์ใหม่ๆ ในการจัดการเรียนรู้ ผลจากการวิจัยดังกล่าว จะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนหลักสูตรและการสอนต่อไป (เกษร ภูณิใหม่, 2549; นพเก้า ณ พัทลุง, 2554; มณีรัตน์ จอมพุก, 2550; สุภาวดี ปานสกุล, 2550; วาโร เพ็งสวัสดิ์, 2546) ในปัจจุบันบทบาทหน้าที่ของครู มีมากกว่า การให้ความรู้แก่ผู้เรียนเพียงอย่างเดียว ครูผู้สอน จะต้องเป็นนักวิจัยร่วมด้วยเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน และเพื่อแสวงหากลวิธีในการจัดการเรียนการสอนต่างๆ ตลอดจนสร้างสรรค์สื่อนวัตกรรมทางการศึกษา ในการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ให้มากที่สุด กนิษฐา เขาวัวพัฒนากุล (2553) กล่าวว่า การผลิตครูในปัจจุบัน ยังพบว่าไม่เอื้อต่อการพัฒนาครู ให้เป็นครูนักวิจัยทั้งทางด้านความรู้ เจตคติ ทักษะ และแหล่งสนับสนุนการเรียนรู้ ทำให้ครูขาดความรู้และเทคนิคในการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย ซึ่งหากครูผู้สอนเป็นนักวิจัยร่วมด้วยแล้ว ย่อมจะส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการสอน ที่อาศัยห้องเรียน

เป็นสนามสำหรับการค้นคว้าวิจัย เพื่อตอบสนองสัจหรือแก้ไขปัญหาต่างๆ ในการเรียนการสอน ดังนั้น การเตรียมนิสิตไปสู่การเป็นครูนักวิจัยร่วม ย่อมส่งผลดีต่อวงการศึกษาไทยและประเทศชาติ จึงควรมีการผลักดันให้นิสิตเห็นความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน และถือว่าเป็นบทบาทที่สำคัญของคณะพลศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในการผลิตบัณฑิตทางพลศึกษา และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ออกสู่วิชาชีพครู เพื่อเป็นการส่งเสริมและสร้างมาตรฐาน ของนิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต ของคณะพลศึกษา ให้เป็นครูนักวิจัยที่ดีและมีคุณภาพ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพงานวิจัย ในชั้นเรียนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะพลศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และนำมาเป็นข้อมูล ในการวางแผนพัฒนานิสิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต ให้สามารถทำงานวิจัยในชั้นเรียนที่ดี และมีคุณภาพในขณะฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และนำไปสู่แนวทางการผลิตครูนักวิจัยที่ดีต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่สามารถทำนายคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในปีการศึกษา 2559 จำนวน 125 คน

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะพลศึกษามหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2559 จำนวน 90 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้กฎแห่งความชัดเจน (Rule of Thumb) แฮร์และคนอื่นๆ (Hair et al., 2006) และชูแมคเกอร์และโลแมกซ์ (Schumacher & Lomax, 2010) ได้แนะนำไว้ว่าในการวิเคราะห์องค์ประกอบควรมีอัตราส่วนระหว่างกลุ่มตัวอย่างต่อตัวแปรไม่ควรน้อยกว่า 10:1 การวิจัยครั้งนี้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง 20 คน ต่อ 1 ตัวแปร ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

การพิทักษ์สิทธิผู้ให้ข้อมูล

การศึกษานี้ ผู้วิจัยคำนึงถึงการยินยอมของกลุ่มตัวอย่างเป็นสำคัญ คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณลักษณะ ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการขอจริยธรรมสำหรับโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ ได้รับการพิจารณาและได้รับ ใบอนุญาตหนังสือรับรองเลขที่ SWUEC/E-108/2559

ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

- 1) ความรู้ ในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_1)
- 2) เจตคติ ต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_2)
- 3) แรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_3)
- 4) การบริหารเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_4)
- 5) การให้คำปรึกษา สำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_5)
- 6) สิ่งสนับสนุน ในการทำวิจัยในสถานศึกษา (X_6)

ตัวแปรตาม คือ คุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียน ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะ พลศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำถามในการวิจัย

ปัจจัย ด้านความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน แรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน การบริหารเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน การให้คำปรึกษาสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน และสิ่งสนับสนุนในการทำวิจัยในสถานศึกษา สามารถร่วมทำนายคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียน ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้หรือไม่

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. แบบประเมิน คุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียน ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีลักษณะเป็นการประเมินการให้คะแนนแบบรูบริก (Scoring Rubrics) โดยมีทั้งหมด 10 ข้อ ประเมินรูบริกแบบแยกส่วน (Analytic Rubrics)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

นำแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพงานวิจัย

ในชั้นเรียนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณทีละขั้น (Stepwise

Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมุติฐาน โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 1 ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตัวพยากรณ์	b	Std. Error	β	t	p
ค่าคงที่	11.388	5.421	-	2.101*	0.039
1. การให้คำปรึกษาสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_5)	7.173	1.521	0.358	4.715*	0.000
2. แรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_3)	6.559	1.882	0.282	3.486*	0.001
3. ความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_1)	0.233	0.061	0.249	3.825*	0.000
4. การบริหารเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_4)	3.401	1.346	0.174	2.526*	0.013
Adjusted R^2 0.748					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 1 แสดงปัจจัย ที่มีผลต่อคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียน ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 4 ปัจจัย โดยเรียงลำดับ จากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ การให้คำปรึกษาสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_5) แรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_3) ความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_1) และการบริหารเวลา ในการทำวิจัยในชั้นเรียน (X_4) ซึ่งปัจจัยทั้ง 4 นี้ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสามารถร่วมกันทำนายคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียน ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ร้อยละ 74.80 และได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ มาเขียนสมการในรูปของคะแนนดิบได้ดังนี้

สมการพยากรณ์คุณภาพงานวิจัย:

$$Y' = 11.388 + 7.173X_5 + 6.559X_3 + 0.233X_1 + 3.401X_4$$

จากสมการถดถอยแสดงว่า ค่าคงที่ของคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียน มีค่าเท่ากับ 11.388 โดยหากมีการให้คำปรึกษา สำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มขึ้น 1 คะแนน คาดว่าคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนจะเพิ่มขึ้น 7.173 คะแนน และหากนิสิตมีแรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มขึ้น 1 คะแนน คาดว่าคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนจะเพิ่มขึ้น 6.559 คะแนน หากนิสิตมีความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มขึ้น 1 คะแนน คาดว่าคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนจะเพิ่มขึ้น 0.233 คะแนน หากนิสิตมีการบริหารเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มขึ้น 1 คะแนน คาดว่าคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนจะเพิ่มขึ้น 3.401 คะแนน และเมื่อให้ Z_5 เป็นคะแนนมาตรฐาน ของการให้คำปรึกษา สำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน Z_3 เป็นคะแนนมาตรฐาน ของแรงจูงใจ ในการทำวิจัยในชั้นเรียน Z_1 เป็นคะแนนมาตรฐาน ของความรู้ในการ

ทำวิจัยในชั้นเรียน และ Z_4 เป็นคะแนนมาตรฐาน ของการบริหารเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ทำให้เขียนสมการ ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์คุณภาพงานวิจัย:

$$Z'_Y = 0.358Z_5 + 0.282Z_3 + 0.249Z_1 + 0.174Z_4$$

จากสมการถดถอยมาตรฐาน แสดงว่า โดยหากมีการให้คำปรึกษา สำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน เพิ่มขึ้น 1 คะแนนมาตรฐาน คาดว่าคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนจะเพิ่มขึ้น 0.358 คะแนนมาตรฐาน หากนิสิตมีแรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มขึ้น 1 คะแนนมาตรฐาน คาดว่าคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนจะเพิ่มขึ้น 0.282 คะแนนมาตรฐาน หากนิสิตมีความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มขึ้น 1 คะแนนมาตรฐาน คาดว่าคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนจะเพิ่มขึ้น 0.249 คะแนนมาตรฐาน หากนิสิตมีการบริหารเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มขึ้น 1 คะแนนมาตรฐาน คาดว่าคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนจะเพิ่มขึ้น 0.174 คะแนนมาตรฐาน

อภิปรายผล

งานวิจัยในชั้นเรียนจะมีคุณภาพดีได้นั้น จะต้องเกิดจากองค์ประกอบหลายอย่าง โดยจากการศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบปัจจัยที่ร่วมกันทำนายคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียน ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คือ การให้คำปรึกษาสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน แรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน และการบริหารเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งจากผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การให้คำปรึกษาสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นปัจจัยที่สามารถทำนายคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้มากที่สุด เพราะการให้คำปรึกษามีส่วนช่วยให้นิสิตมีความมั่นใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนของตนเอง จากการได้รับคำปรึกษาทางด้านวิชาการ หลักการวิจัย กรอบแนวคิด กระบวนการวิจัย การแก้ไขปัญหา การตัดสินใจและแก้ไขปัญหา ระหว่างการทำวิจัยในชั้นเรียนของนิสิต ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพของงานวิจัยในชั้นเรียน กัลยาณี ภูมิละมัย (2556) กล่าวว่า ควรมีผู้เชี่ยวชาญให้ความช่วยเหลือ และชี้แนะในการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการทำวิจัย จะส่งผลให้ความรู้ ทักษะ และคุณภาพของงานวิจัยเพิ่มขึ้น การได้รับคำปรึกษาจากผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน จึงเป็นสิ่งจำเป็น โดยเฉพาะบุคคลที่นิสิตใกล้ชิดและไว้วางใจ จึงเป็นบทบาทที่สำคัญของ ครูพี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ศึกษาทั่วไป และอาจารย์นิเทศก์วิชาเฉพาะ ในการให้คำปรึกษา เพื่อให้นิสิตสามารถตัดสินใจและแก้ไขปัญหาในชั้นเรียนที่เกิดขึ้นได้อย่างถูกต้อง มัลลวีร์ อดุลวัฒน์ศิริ (2552) ชี้ให้เห็นว่าการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจในตนเองและสิ่งแวดล้อม ลดระดับความเครียด และความไม่สบายใจที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม พัฒนาทักษะสังคม ทักษะการจัดการกับปัญหาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ให้นักเรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทิศทางที่พึงประสงค์ ทั้งนี้ผู้ให้คำปรึกษาจะคอยเอื้ออำนวยให้ผู้รับคำปรึกษา ได้มีโอกาสสำรวจตนเอง แสดงความรู้สึกและความ

คิดเห็น กล้าเผชิญความจริง ตลอดจนความพยายามที่จะปรับเปลี่ยน พฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาของตนเอง ผู้ที่อยู่ในฐานะให้คำปรึกษา จะต้องมีการสนทนาในเรื่องนั้นๆ อย่างดี เพื่อที่จะอำนวยความสะดวก ในการตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่งท่ามกลางบรรยากาศที่อบอุ่นเป็นกันเอง และมีความเข้าใจกับผู้มาขอรับคำปรึกษาอย่างถูกต้องได้ (Corey, 2004; กาญจนนา ไชยพันธุ์, 2549; สมใจตันติวัฒน์, 2554) เหตุนี้จึงทำให้ปัจจัยการให้คำปรึกษามีอิทธิพลต่อคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ จูติรัตน์ ดุ้ยเขียว (2558) ได้ศึกษาแนวทางการส่งเสริม การทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนอำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง ว่าการส่งเสริมบุคลากรในการทำวิจัยในชั้นเรียน ควรมีผู้เชี่ยวชาญ หรือศึกษานิเทศก์มา ให้คำแนะนำ และเป็นที่ปรึกษาแก่ครูอย่างต่อเนื่อง และงานวิจัยของ ปิยะเมศ อินทจำรัส (2554) พบว่า หลังศึกษาการให้คำปรึกษาการทำวิจัยในชั้นเรียนครูที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน และเจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2. แรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้น เป็นปัจจัยที่สามารถทำนาย คุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้เป็นลำดับที่ 2 เพราะแรงจูงใจ คือสิ่งเร้าที่มากระตุ้นให้นิสิตเกิดการแสดงพฤติกรรม การทำงานวิจัยในชั้นเรียน เป็นกระบวนการทางจิตใจ ที่สัมพันธ์กันกับสภาพแวดล้อม และสถานการณ์ที่นิสิตได้ประสบอยู่ ไปสู่พฤติกรรม เพื่อสนองความต้องการพื้นฐานของตนเอง สอดคล้องกับทฤษฎีแรงจูงใจของ มาสโลว์ (Maslow, 1954)

กล่าวได้ว่า การตอบสนองความต้องการพื้นฐาน เป็นสิ่งสำคัญ ในการคงสภาพของการเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ การรู้ถึงคุณค่าในตนเอง การยอมรับจากบุคคลรอบข้างภายหลังจากที่ประสบความสำเร็จจากสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งความต้องการประสบความสำเร็จในชีวิต เป็นความต้องการขั้นสูงสุดหรือขั้นสุดท้าย และจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการขั้นที่ 1-4 เรียบร้อยแล้ว การทำงานวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตนั้น ถูกวางให้เป็นเป้าหมายสำคัญอีกส่วนหนึ่ง ให้กับนิสิตในการประเมินผล คะแนนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อให้ นิสิตประสบความสำเร็จในการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ดี จึงควรมีแรงจูงใจให้นิสิตแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ต่องานวิจัยในชั้นเรียน สอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการขั้นพื้นฐาน 3 ประการ เม็กเคแลนด์ (McClelland, 1985) กล่าวว่า ความต้องการทางด้านความสำเร็จเป็นความต้องการที่จะทำงานให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มณีนรัตน์ จอมพุก (2550) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจ ในการทำวิจัย ในชั้นเรียนของครู ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร 3 พบว่า แรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่งผลต่อความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสอดคล้องกับ พรพิมาน วงษ์ปัดดา (2546) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุ ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงอย่างเดียว ต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู คือแรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน

3. ความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นปัจจัยที่สามารถทำนายคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้เป็นลำดับที่ 3 เพราะความรู้ คือสิ่งที่ส่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้าหรือประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติ และทักษะความเข้าใจ สิ่งที่ได้รับมาจากการได้ยิน ได้ฟัง การคิดหรือการปฏิบัติและเกิดการเรียนรู้ (ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554, 2556) หลักสูตรการศึกษาด้านจิตของคณะพลศึกษาจะมีการจัดรายวิชาวิจัยทางการศึกษา เพื่อให้ตรงตามมาตรฐานวิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพครูของคุรุสภาอย่างน้อย 3 หน่วยกิต นิสิตจึงมีความรู้เรื่องหลักการทฤษฎีในการทำวิจัย ระเบียบวิธีวิจัยในชั้นเรียน กระบวนการในการทำวิจัยที่ถูกต้อง สามารถออกแบบงานวิจัย สามารถเลือกใช้เครื่องมือวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถสรุปผล อภิปรายผล ได้ถูกต้องตามหลักการ ซึ่งความรู้นี้ จัดเป็นระดับของความรู้ เชิงทฤษฎี (Know-What) เป็นความรู้เชิงข้อเท็จจริง รู้อะไรเป็นอะไร โดยเฉพาะความรู้ที่จำมาได้จากความรู้ชัดแจ้ง ซึ่งได้จากการได้เรียน (พรทิพย์ กาญจนนิต; พัด นิลพันธุ์; และนพรัตน์ ประสาทเขตการณ์., 2546) จึงทำให้ความรู้เป็นปัจจัยที่สามารถทำนายคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของพรทิมา วงษ์ปัดดา (2546) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุ ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงอย่างเดียวต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู คือ ความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัย ในชั้นเรียนและสุมาลี เจริญรอย (2556) ได้ศึกษาการทำวิจัยในชั้นเรียน

ของครูผู้สอน ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี พบว่า ครูมีความเข้าใจกระบวนการในการทำวิจัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ กัลยาณี ภูมิณี (2556) ที่ศึกษาแนวทางในการพัฒนา ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนบ้านโนนค้อ อำเภอดำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า แนวทางที่เหมาะสมที่ทำให้ นำครูโรงเรียนบ้านโนนค้อ เกิดความรู้ความเข้าใจ และทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ การอบรมเชิงปฏิบัติการและการนิเทศภายใน เป็นเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาให้ครูผู้ร่วมวิจัย เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน และประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียนได้

4. การบริหารเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นปัจจัยที่สามารถทำนายคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียน ของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้เป็นลำดับที่ 4 เพราะงานวิจัยในชั้นเรียน จะมีคุณภาพได้นั้น นิสิตจำเป็นต้องบริหารจัดการเวลาอย่างมีประสิทธิภาพ จะเห็นได้ว่าบุคคลที่มีความก้าวหน้าในชีวิตส่วนใหญ่ จะรู้จักบริหารเวลา เพื่อความสำเร็จของงานและชีวิต สามารถพัฒนางานและตนเองสู่เป้าหมาย ทำงานอย่างมีความสุข จากการบริหารเวลาที่มีประสิทธิภาพ (สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย, 2553) ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู นิสิต จะมีภาระงานประจำคืองานสอนไม่น้อยกว่า 8-10 ชั่วโมง และจากผลการวิจัย พบว่า นิสิตจะมีงานสอนมากกว่า 10 ชั่วโมง/สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 28.30 นอกจากนี้ นิสิตจะต้องได้รับมอบหมายภาระหน้าที่อื่นๆ จากทางโรงเรียน เช่น การยืนเวรหน้าเสาธง ผู้ช่วยครูประจำชั้น งานฝึกสอนกีฬาในโรงเรียน กิจกรรมพัฒนานตนเองของนักเรียน และ

ภาระงานอื่นๆ เป็นต้น การบริหารจัดการเวลาสำหรับทำวิจัยในชั้นเรียนของนิสิต จึงมีความสำคัญต่อคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียน เพราะสามารถทำให้กระบวนการวิจัยตั้งแต่การสืบค้นข้อมูล การดำเนินแผนตามระเบียบวิธีวิจัย การสรุปและอภิปรายเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ในแต่ละขั้นตอน เกิดประสิทธิภาพขณะทำงานวิจัย อีกทั้งไม่ก่อให้เกิดความกดดันและความเครียดต่อตัวนิสิต ส่งผลต่อคุณภาพของงานวิจัยมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิไลวรรณ จันน้ำใส (2555) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 30 พบว่า ภาระงาน/เวลางาน มีความสัมพันธ์ในทางบวก กับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เวลาเป็นปัจจัยพื้นฐาน ของการบริหารงาน เพื่อให้เกิดผลผลิตของงานที่มีคุณภาพตามเป้าหมายที่วางไว้ วิธีการกำหนดและควบคุมการปฏิบัติงาน ให้สอดคล้องกับเวลาและเป้าหมายที่กำหนด จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน และหน้าที่ที่รับผิดชอบ (วิทยธร ท่อแก้ว, 2549, ออนไลน์; สมเกียรติ เอี่ยมกลิ่น, 2548)

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ สะท้อนแนวทางในการส่งเสริม นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ให้สามารถผลิตงานวิจัยในชั้นเรียน ที่มีคุณภาพได้จากการสนับสนุนปัจจัยทั้ง 4 ได้แก่ การให้คำปรึกษาสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน แรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน และการบริหารเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการผลิตบัณฑิตหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต คณะกรรมการบริหารคณะพลศึกษา อาจารย์ประจำหลักสูตร คณาจารย์ทั่วไป สามารถนำข้อมูลจากการวิจัยไปใช้ประกอบการพิจารณา การวางนโยบายทางด้านการเรียนการสอน และการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ให้กับนิสิตอย่างเหมาะสม รวมถึงรูปแบบการสนับสนุน ปัจจัยที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนให้มีคุณภาพ

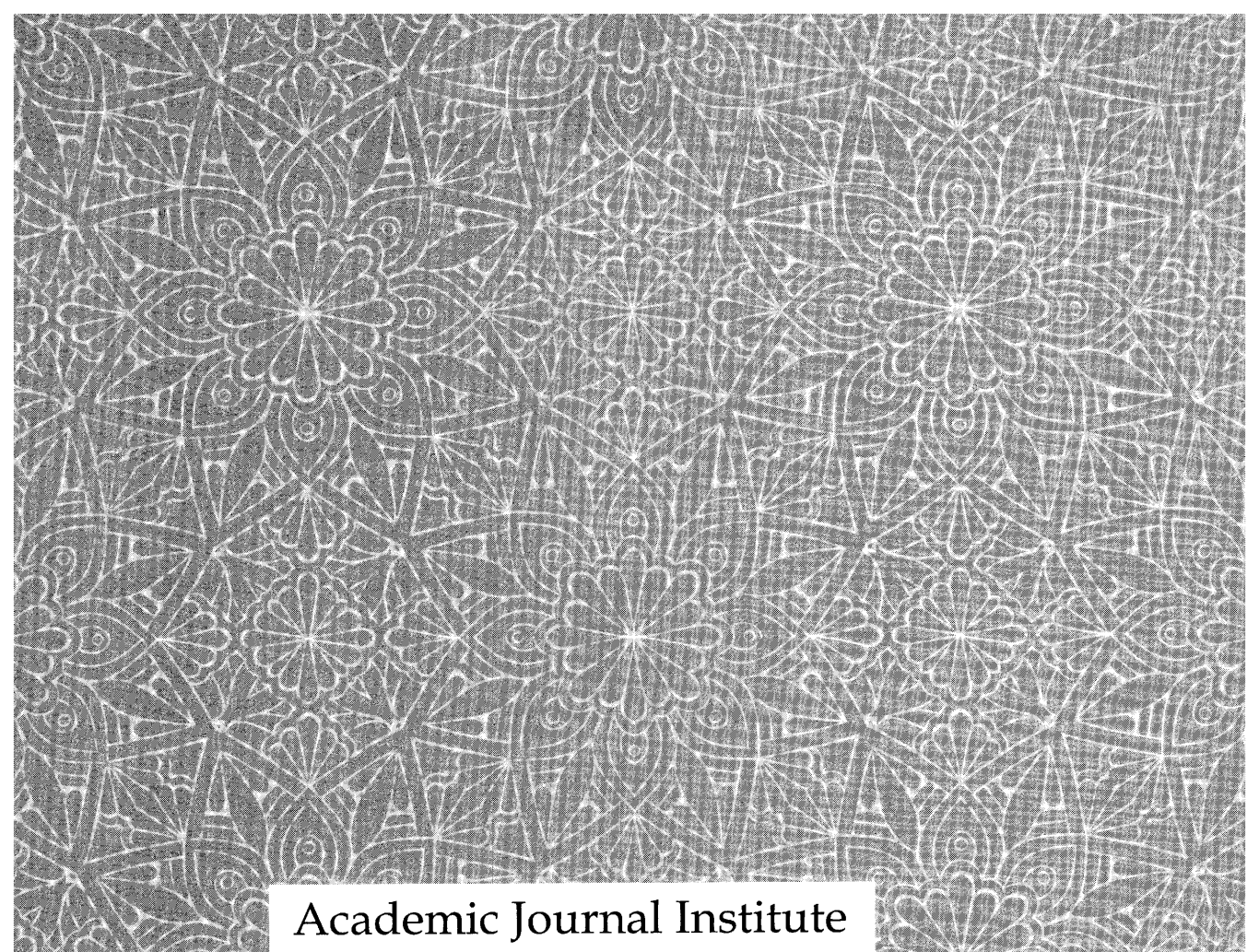
กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณ คณะพลศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่สนับสนุนงบประมาณการวิจัยครั้งนี้

บรรณานุกรม

- กนิษฐา เขาวัวพัฒนกุล. (2553). การพัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสอน และการทำวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาการสอนคณิตศาสตร์. ปรินญา นิพนธ์ ปรัญญาคุษภูมิติต เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กัลยาณี ภูมุลมี้. (2556) .การพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนบ้านโนนค้อ อำเภอกำแพง จังหวัดกาฬสินธุ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3. วารสารวิชาการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์. 1(1):22-27.
- กาญจนา ไชยพันธุ์. (2549). การให้คำปรึกษากลุ่ม. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- เกษร ภูณานิคม. (2549). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต 1. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- คณะกรรมการครูสภา. (2557). ประกาศครูสภาเรื่อง การรับรองปริญญาและประกาศนียบัตรทางการศึกษา เพื่อการประกอบวิชาชีพ พ.ศ. 2557. 14 มีนาคม 2557. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ครูสภา.
- ฐิติรัตน์ ด้อยเขียว. (2558). การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น. 3(1):229-244.
- นพเก้า ณ พัทลุง. (2554). เทคนิคการวิจัยในชั้นเรียน. สงขลา: ดาซหอมสงขลา.
- ปิยะเมศ อินทจำรัส. (2554). การพัฒนาความเข้าใจและเจตคติในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโดยวิธี การใช้เอกสารเสริมความรู้และการให้คำปรึกษา: กรณีศึกษาโรงเรียนวัดมงคลวรารามเขตจอมทอง สังกัดกรุงเทพมหานคร. วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี. 1(1):81-89.
- พรทิพย์ กาญจนนิต; พัด นิลพันธุ์; และ นพรัตน์ ประสาทเขตการณ์. (2546). การจัดการความรู้: สู่วงจร คุณภาพที่เพิ่มพูน. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา.
- พรพิมาน วงษ์ปัดดา. (2546). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9. ปรินญา นิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต (การวิจัยการศึกษา) มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มนีรัตน์ จอมพุก. (2550). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3. สารนิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต (การวิจัยผลการศึกษา). กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มัลลวีร์ อุดลวัฒน์ศิริ. (2552). เทคนิคการให้คำปรึกษา : การนำไปใช้. ขอนแก่น : สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา และให้คำปรึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. (2556). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : ราชบัณฑิตยสถาน.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2546). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: สุริยาสาส์.

- วิทยาธร ท่อแก้ว. (2549). การบริหารเวลา. สืบค้นเมื่อ 21 สิงหาคม 2559, จาก <http://www.stou.ac.th>.
- วิไลวรรณ จันน้ำใส (2555). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30. ปรินญาณิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต (เทคโนโลยีวิจัยและการพัฒนาหลักสูตร). ปทุมธานี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สุภาวดี ปานสกุล. (2550). ศึกษาการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูโรงเรียนวัดแสงสรรค์อำเภอดุสิต สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 2. สารนิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สมาลี เจริญรอย. (2556). การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร. 4(2):149-157.
- สมใจ ตันติวัฒน์. (2554). การศึกษาวิเคราะห์เทคนิคการให้คำปรึกษาด้วยพุทธวิธีสำหรับนักเรียน. ปรินญาณิพนธ์ พุทธศาสตร์มหาบัณฑิต (สาขาวิชาพระพุทธศาสนา). กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สมเกียรติ เอี่ยมกลิ่น. (2548). การศึกษาการใช้เวลาในการบริหารงานสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา. ปรินญาณิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. นครราชสีมา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. คณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการุณย์.วารสารเกื้อการุณย์. 21(2): 113-125.
- สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย. (2553). การบริหารเวลา (Time Management). กรุงเทพมหานคร: สถาบันดำรงราชานุภาพ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย.
- Corey, Gerald. (2004). Theory and Practice of Group Counseling (6th Ed.). CA: Thomson Brooks / Cole Publishing.
- Hair, Jr., J. F., Black, W. C., Babin, B. J., Anderson, R. E., & Tatham, R. L. (2006). Multivariate Data Analysis (6th Ed.). NJ: Pearson Prentice Hall.
- Maslow, A.H. (1954). A Theory of Human Motivation. Psychological Review. 50(4):370-396.
- McClelland, D.C. (1985). Human Motivation. Oakland, NJ: Scott, Foresman and Company.
- Schumacher, R. & Lomax, R. (2010). A Beginner's Guide to Structural Equation Modeling 3rd ed. New York: Routledge.

Academic Journal Institute

of Physical Education

